

Eventyr For Alle

A detailed black and white illustration of a white fox's head, looking slightly to the right, positioned behind the title text.

Pottemakeren

Alexander Afanasyev

Pottemakereren

Pottemakereren kjørte søvning bortover veien med krukkene sine. Da kom tsaren Ivan Vasiljevitsj og møtte ham.

«Fred på veien!»

Pottemakereren snudde seg.

«Takk skal De ha, Deres nåde.»

«Ser ut til at du har duppa litt av?»

«Duppa av, min herre? Frykt ikke den som går og synger, men frykt den som dører.»

«Du er jammen en modig kar, gorsjenja! Sånne liker jeg. Kusk, kjør saktere. Nå, unge pottemaker, hvor lenge har du livnært deg av dette håndverket?»

«Fra ungdommen av, og nå er jeg en middelaldrende mann.»

«Har du barn å fø på?»

«Ja, Deres kongelige majestet! Jeg pløyer ikke, slår ikke, høster ikke, og frosten tar meg ikke.»

«Det er bra, gorsjenja, men likevel er ikke verden fri for lidelser.»

«Det er riktig, Deres majestet. I verden finnes det faktisk tre lidelser.»

«Hvilke tre lidelser, kjære gorsjenja?»

«Den første – en dårlig nabo. Den andre – ei dårlig kone. Den tredje – en dårlig forstand.»

«Og si meg, hvilken lidelse er den verste?»

«En dårlig nabo kan man forlate. Ei dårlig kone kan man også forlate, selv om det er vanskelig med tanke på barna. Men en dårlig forstand – den vil du alltid ha med deg.»

«Godt svart, gorsjenja! Du har et klokt hode. Hør her: Du er for meg – og jeg for deg. Når gjessene flyr inn fra sørvest, så

Г. ПАРСЫП. 1966.

napp da av fjærene og lever dem tilbake som seg hør og bør.»

«Den er grei, jeg skal gjøre det så snart de kommer, kanskje til og med ribbe dem helt.»

«Nå, gorsjenja, bli stående et øyeblikk. Jeg ønsker å se varene dine.»

Tsaren granska pottemakerens krukker, og spesielt vakte tre små leirtallerkener oppmerksomheten hans.

«Kan du lage sånne til meg?»

«Så mange som De vil ha, Deres majestet.»

«Ti vognlass vil jeg ha.»

«Hvor lang tid får jeg?»

«En måned.»

«Det kan bli gjort på to uker, og bli levert i byen. Jeg er for deg, og du for meg.»

«Takk, min gode gorsjenja!»

«Og Dem, Deres majestet, hvor kommer De til å være når jeg skal levere varen i byen?»

«Jeg kommer til å være gjest i huset til en kjøpmann.»

Tsaren kom til byen og befalte at det på alle gjestebud ikke skulle være verken sølvkar, tinnkar, messingkar eller trekar, men bare leirkar.

Gorsjenja gjorde ferdig den kongelige bestillinga og dro inn til byen med varene. En adelsmann kom da ridende ut til torget, hilste og sa:

«Gud være med varene, gorsjenja!»

«Vi takker ærbødigst.»

«Jeg vil du skal selge meg alle varene dine.»

«Det kan jeg ikke, det er bestilt arbeid.»

«Hva så? Ta pengene! Ingen vil klandre deg så lenge du ikke tok forhåndsbetaling. Så si meg, hva vil du ha for dem?»

«Dette: At hvert eneste kar fylles til randen med penger.»

«Det er altfor mye, kjære gorsjenja!»

«Nå vel, vi fyller ett – og så gir du to i tillegg. Vil du det?»

Og de ble enige.

«Du er for meg, og jeg for deg.»

De fylte karene med penger, de helte oppi og fylte og fylte... og snart tok adelsmannens penger slutt, med det var fortsatt varer igjen. Adelsmannen så det og red hjem etter flere penger, men det var fortsatt varer igjen.

«Hva gjør vi nå, kjære gorsjenja?»

«Ja, dette hadde jeg ikke trodd! Ikke noe å gjøre med det, men jeg skal vise deg ære: Bær meg på ryggen din bort til gården der borte, så skal du få både varene og alle pengene tilbake.»

Adelsmannen nølte og nølte. – Det var synd dette, både dette med pengene og synd på hans egen verdighet. Men det var ikke annet å gjøre. De spente fra hesten, mannen satte seg opp, adelsmannen tok ham med slik de hadde avtalt. Pottemakeren sang muntert hele veien.

«Hvor langt må jeg bære deg?»

«Bort til den gården der, til det huset.»

Da de nærma seg huset, sang pottemakeren enda høyere. Tsaren, som var inne i huset, hørte sangen, løp ut på trappa og kjente straks pottemakeren igjen.

«Neimen! God dag, min kjære gorsjenja, velkommen!»

«Jeg takker, Deres kongelige majestet.»

«Men hva i all verden rir du på?»

«På dårlig forstand, Deres majestet.»

«Du er en listig kar, gorsjenja! Du kan kunsten å selge. Adelsmann, ta av deg penklærne og støvlene; og du, gorsjenja, av med kappa og fillene. Adelsmann, ta på deg klærne hans, og gorsjenja, du tar hans. Du har tjent lite, men du har gjort ei stor gjerning! Og du, adelsmann, du klarer

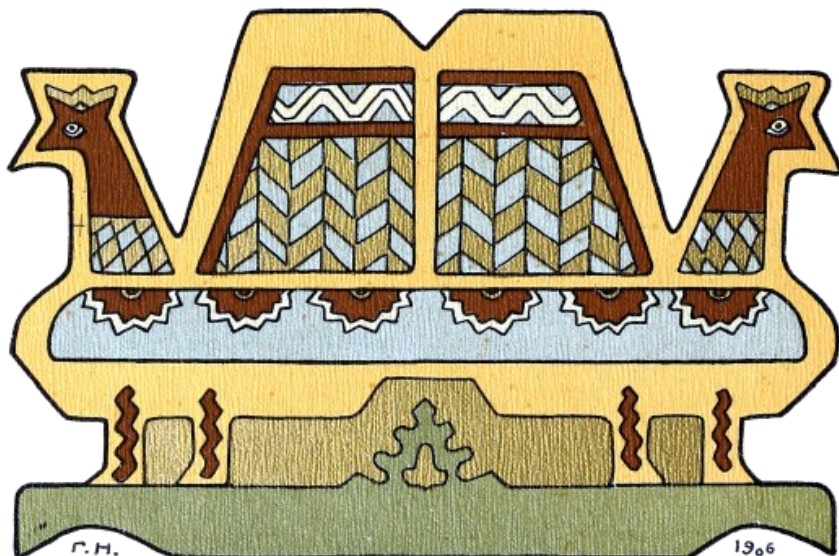
visst ikke å bære tittelen din.

Nå, gorsjenja, har gjessene flydd inn fra sørvest?»

«Ja, de har flydd inn.»

«Har du nappa av fjærene og levert dem tilbake, som seg hør og bør?»

«Ja, de er helt nakne, deres majestet – alt har jeg nappa av.»

Ordforklaringer

- **gorsjenja:** russisk ord for en pottemaker, eller en «krukkemann»
- **gjessene flyr inn fra sørvest:** metafor, få sjansen til å gjøre noe lurt

Eventyr For Alle.no

Les og hør kjente og ukjent eventyr,
gratis på norsk!

eventyrforalle.no

Russisk folkeeventyr fra samlingene til Alexander Nikolayevich Afanasyev (1826-1871). (Offentlig eiendom - public domain)

Originaltittel: Горшеня [Gorshenya]

Norsk oversettelse: Karl-Robert Rønning

Basert på den originale russiske teksten fra [Народные русские сказки \[Narodnye russkie skazki\], 1873 \(ru.m.wikisource.org\)](#).

(Offentlig eiendom - public domain)

Oversatt med støtte fra KI.

Dette verket er lisensiert under følgende Creative Commons lisens: Navngivelse-DeLPåSammeVilkår 4.0 Internasjonal. For å se en kopi av denne lisensen, besøk <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>.

Illustratør: Georgy Narbut (1886-1920)

Kilde: [Сказки: Боярышня Снегурочка \[Skazki: Boyaryshnya Snegurochka\], 1901 \(archive.org\)](#)

Dette arbeidet er fri for kjente opphavsrettsrestriksjoner.